

ва вярата в лековитостта на вода. Но сънят спохотва БАБА Мила. Същественото е определянето на възрастовия и социален статус на жената- БАБА- ритуално чиста. Именно като такава тя е натоварена с действията по откриването на "кайначето" (сътворяването на лечебната вода) чрез копване ТРИ пъти. Не въобще копане, а чрез извършване на действието точно три пъти. Числото 3 е с определени магически функции, съотнесени със завършеност на процеса, сила, интензивност./58/ Заради тези му характеристики то присъства в преданието. Пак бабата (ритуално чиста) извършва обредните практики по лечение с откритата вода. И накрая, като "доказателствен" аргумент, е споменат случая с излекуването на конкретна личност, косвено свързана с Кара Танас- чрез неговият знаменосец. Всичко това представлява комплекс от представи, вярвания и обредни практики, утвърждаващи контекстуално идеята за необикновеното в образа на Кара Танас, чието притежание е мястото на лековития извор. Ако се изключи името на Кара Танас остава едно предание с информация за често срещано явление във фолклорната култура.

С открояващо се присъствие в сливенските предания е образът на Димитър Калъчлията. По геройство и имане е равен на Алтанлъ Стоян и Кара Танас. Води дружина "от Тракия до Дунава, Русе, Плевен, Варна, Шуменско" (№49) И съвсем естествено и логично "свърталището" му е около Разбойна- при Големия и Малкия хайдутин/59/(№39)- едно от най- прочутите хайдушки сборища.

Показателен за мястото на хайдутината във фолклорната история е начинът, по който започва едно от преданията: "Село Загорци (Новозагорско) е известно с хайдутината Калъчли Димитър" (№48). Като всяко селище и с. Загорци си има своята фолклорна история, в която вероятно са налице не едно и две значими неща, но неговата известност се дължи на факта, че е родно място на един прочут войвода. Там се съхраняват знанията за делата и подвизите, мотивиращи бъдещето му на хайдутин- несъществени на пръв поглед, но необичайни постъпки (включително и отмъщение) (№48). Подчертано е превъплъщението му от наемен овчар (аргатин) към самостоятелен собственик на стадо овце и след това хайдутин- едно от най- често срещаните превъплъщения в „биографията“ на хайдутината. Димитър Калъчлията става от овчар хайдутин именно в Котленската планина (№ 48). Посочени са поименно някои от ятаците му в Новозагорско, (№49) описани са множество хайдушки деяния, но с ясно изразено отношение спрямо личността му, а и към хайдутината въобще: "В турско време турците са смятали хайдутите като разбойници. Обаче народа има друго отношение към тях. Защото хайдутите не са закачали народа, а са нападали на лошите хора- български чорбаджии, на турски чорбаджии, бейове, паши и са защитавали българския народ". (№ 48, 49) И в същото време в преданията се говори за голямото